

El govern de la Generalitat està en crisi...

EL BUEN NEGRÉ

SETMANARI SATÍRIC.

Any III-Núm. 120

Barcelona, 4 d'octubre de 1933

...des de fa dos anys llargs

Preu: 20 cèntims

EL TUSSÓ N E G R E per al senyor Aragai

La història pública del senyor Aragai, o almenys la seva intervenció en les nostres corporacions públiques, començà el dia aquell que el baró de Vivar, llavors alcalde de la dictadura, el collocà d'empleat en l'Ajuntament barceloní. Després, un bon dia l'Esguerra Republicana el presentà com a candidat a regidor, per al districte cinquè. El Sr. Aragai no en va de filiació lerrouxista, portà a terme un seguit de rodes que li donaren la victòria.

L'endemà passat, el senyor Aragai proclamava la República a la Ciutat, en companyia dels senyors Companys, Ortega, Opisso i d'altres per l'estil. La República els hagi perdonat tots!

Després, a l'Ajuntament hom no veié més el Sr. Aragai fins al dia aquell que hi havia a discutir algun afer dubtos. Els grans homes són per a les grans ocasions! Conten d'ell un gran pla de cases barates que, refusat pel doctor Aiguader, anà a oferir al senyor Moles, llavors governador civil. Perquè al senyor Aragai no li han faltat mai iniciatives!

Més tard, el senyor Aragai, secretari de la Unió de Rabassaires i altres conreadors del camp de Catalunya, ha treballat ardiment perquè els rabassaires conreessin la terra dels altres. Els rabassaires l'han conreada i l'han collida.

Però, ve't ací que ara, el senyor Aragai ha realitzat una manobra d'empenta. Pretexint una circular del propietari Sr. Mies, no gaire agradable per als rabassaires, l'home ha separat la Unió de Rabassaires de l'Esguerra Republicana. Després, amb un desinterès que no li serà mai reconegut, abandona el càrrec de regidor, precisament en el moment en què els regidors estan ligats de peus i mans, la qual cosa no vol pas dir que estiguin a presidi, sinó que una Llei els prohibeix actuar en qüestions d'importància.

I també el senyor Aragai renuncià al càrrec de diputat, en un altre moment en què es parla de la pròxima dissolució de les Constituents.

Nosaltres, admirats de l'esperit de sacrifici del senyor Aragai, li concedim el Tussó Negre, convencuts que el sabrà portar amb dignitat, amb el mateix aplom amb què portava posat aquell barret de palla, quan el solemnílliu ràpidament de l'Estatut de Catalunya al President de la República

La darrera escissió de l'Esguerra

Entre les moltes cartes que el senyor Macià va rebent aquests dies, ens ha estat comunicada la següent:

Señor Don Francisco:

Señorito: Desearía que por la presente se encuentre bien de salud como es la mía a Diosgracias laico.

Señorito, sabrá como aquello que me digo el otro dia que yo serbia la mesa con las manos sucias seme clabé en el corasongual una espina fatal y sabra que yo no estoy acostumbrada que me digan estas cosas porque malia lavao las manos antes de ir a la mesa. Asiesque se busque otra muchacha que le sirba mejor y se despide suya que lo es

Casilda.

P. D. Espero que me mandará dos meses de mi paga y se repite

Casilda.

EL FOC DE LA DISCORDIA

ELS PUNTS SOBRE LES IS Les notes esclaridores del Sr. Mies

LA PRIMERA NOTA

Barcelona, 25 de setembre (retbut amb retard). — El Conseller d'Agricultura de la Generalitat, senyor Mies, ha publicat el següent Decret:

«Com aclariment a la llei de Contractes de Conreu aprovada pel Parlament, s'entindrà que la llei s'ha fet per complir-la i que, per tant, caldrà complir-la.»

Aquest decret ha causat gran disgust entre els rabassaires, que han amenaçat amb separar-se de l'Esguerra.

Associated Press

LA SEGONA NOTA

— Per esvair susceptibilitats nas-cudes d'una mala interpretació de l'aclariment de la Llei de Contractes de Conreu, ha estat publicat el següent decret:

«Aclarint l'aclariment del decret acerca de la Llei de Contractes de Conreu, caldrà entendre que el Conseller d'Agricultura és suficientment assentat per aclarir els aclariments anteriors i altres de posteriors, i després entindrà que els rabassaires tindran l'obligació de quedar-se amb les parts de l'amo.»

La publicació d'aquest decret ha causat un gran bum-bum; tant, que el senyor Mies s'ha afanyat a publicar un aclariment definitiu en el qual diu que,

«Aclarint tots els aclariments anteriors i altres de posteriors, caldrà entendre que el Conseller d'Agricultura es suficientment assentat per aclarir els aclariments anteriors i altres de posteriors, i després entindrà que els rabassaires tindran l'obligació de quedar-se amb les parts de l'amo.»

La publicació d'aquest aclariment ha estat rebuda amb indignació. Els rabassaires s'han donat de baixa de l'Esguerra.

Havas.

LA TERCERA NOTA

Barcelona, 1 (amb una mica de retard). — Per tal d'aclarir l'aclariment a l'aclariment de l'aclariment:

«Aclarint l'aclariment del decret acerca de la Llei de Contractes de Conreu, caldrà entendre que la Llei, per bé que s'hagi de cumplir, podrà no complir-se quan el que l'hagi de complir estigui afiliat a la Unió de Rabassaires de Catalunya i estigui al corrent de les quotes.»

La publicació d'aquest aclariment ha estat rebuda amb indignació. Els rabassaires s'han donat de baixa de l'Esguerra.

Havas.

Una garantia

El mateix dia, o sigui divendres passat, que es publicà el decret convocant eleccions municipals a Catalunya, arribà al port de Barcelona el vapor «Abós», amb 7.600 quilos de «calderilla». Des d'aleshores, els desgraciats possessors de cartes del senyor Torné sembla que respiren.

Defensa d'interessos

Ha quedat constituïda l'Associació de Presupostos Conductors de les Noves Línies d'Autobusos i Similars, per defensar els interessos de la classe.

Sembla que faran cotitzar els presumptes passatgers.

Oració de Sant Macià, per treure els Aragais del cos

Perquè al pobre del Lluís i li segueix l'herba al darrere, i li heu pres la clau del pis, acompanyat d'en Riera, perquè ara planteu molt gai i abans no en tenieu gaires, adéu-siau, Aragai, vós i tots els rabassaires.

Perquè votant l'autobús, i allò que jo defenia, m'heu fet quedar com un lluç davant d'en Santamaría, i no heu tingut un desmai que és el que al Griso li passa, adéu-siau, Aragai, vós i tots els rabassaires.

Perquè diuen que heu cobrat, no sé si fama o moneda, i jo sóc gat escaldat i en tinc prou amb aigua freda, i em donen un cert esglai vestros trucs i vestros caires, adéu-siau, Aragai, vós i tots els rabassaires.

Perquè tenebros com l'Orc amb baixes trapelleries, intenteu di el nom del porc al conseller Pere Mies, i fer-lo passar per xai i degollarlo a la cuina, adéu-siau, Aragai, vós i tota la Rabassa.

Perquè amb gestos incivils em presenteu un programa, que perjudica els humils i la meva bona fama, i després xerrau com mai hagin xerrat els xerraires, adéu-siau, Aragai, vós i tots els rabassaires.

Perquè amb vostra dimissió, miserables cucs de terra, influeu els de «L'Opinió» i desinflueu l'Esguerra, i després, perquè carai! ja estic tip dels vestros aires, adéu-siau, Aragai, vós i tots els rabassaires.

Fugiu-me del cor traidor, fugiu-me del cor i el llavi; records a la Leonor, que amb ella no hi tinc agravis: menjaré sol, això rai, el meu bacallà amb mongetes! adéu-siau, Aragai, i aneu-se'n a fer punyetes!

— Animo, Alejandro! Acuérdate de que tienes churumbeles radicales!

Crisi a la Generalitat

A la Generalitat ens facilitaren dilluns la següent nota oficial:

«Al poble de Catalunya: Reunit el Govern de la Generalitat, sota la presidència del senyor Macià, i després d'estudiar ostentant les actuals circumstàncies, ha acordat presentar la dimissió total. Com és costum, en aquest cas, les dimissions totals no afecten mai el president. Això no vol dir que ell no s'hui efecti.

Aquesta crisi té la cinquena que es produeix extraoficialment, no significa pas, ben al contrari, que hagi minvat els entusiasmes democràtics del senyor Macià.

Els avantatges de la present crisi són obvius: primer, ens estabilim la interrelació Lluhi; segon, liquidem discretament el senyor Mies; tercer, allunyem encara més discretament el senyor Cossell; quart, demostrem que sombriament fer ganes.

Finalment, el Consell d'escamots veu amb gusto que el poble depera per anul·lar els resultats d'una llarga de Repúblicas i tornem a començar, tal com estàvem el 14 d'abril. La qual cosa, amb el seu seny tan pur, quan un joc li surt malament, diu: «No s'hi val; tornem a començar».

Es el que diem nosaltres; No s'hi vol; tornem a començar!

La unanimitat en l'escissió

L'Esguerra Republicana va de cap a l'obtenció de la minoria unipersonal a l'Ajuntament

L'escamament dels escamots

El senyor Miquel Badia, cap de les joventuts d'Esguerra d'Estat Català, ens prega la publicació de la següent lletra adreçada al President de la Generalitat:

«Barcelona, 2 octubre 1933. Honorable senyor: Aquest Comitè Directiu de les Joventuts d'Esguerra d'Estat Català i altres col·legis del camp del pressupost de Catalunya, interpretant el sentir dels seus afiliats, protesta amb tota energia i amb el mínim respecte, de la decisió adoptada pel Jutge especial que entén en els feits ocorreguts entre els escamots i la F. A. I., la qual representa la fonamental vulneració de la Llei de conflictes tal com és entesa per tots nosaltres, i la culminació d'una política d'affabliament, ja copada en altres ocasions, referent al propòsit d'acomplir un programa d'endollament progressiu i intens, que havia fet concebre esperances als esquirols dels tramvies, i creure en l'eficàcia de l'enfolla (a) «enchufes» burocràtic, com a fet motivador d'un canvi de règim.

Segurament haurà arribat fins a aquest Govern, com ha arribat als escamots, per bé que en forma de procés, l'ofensiva d'aquells qui no s'han amagat de manifestar llur propòsit d'acabar la Llei i no han volgut reconèixer a les Joventuts d'Estat Català el dret de promulgar-ne una de pròpia. Contràriament al que disposen la Constitució de l'Habana i els nostres sagrats interessos, avui són els Jutjats especials

els qui intervenen en aquesta Llei de conflictes que nosaltres promovem. Davant d'aquest fet incontrovertible i per l'exèssus sollicitat pels enemics dels escamots i, per consegüent, de Catalunya, aquest Comitè entén que per a la defensa de les prebendes assolides legalment fins avui, i per a complementar-les en els que manca per a realitzar, no pot comptar sinó amb els propis mitjans i les pròpies forces, les quals, dintre tot allò que permet un règim de violència com el que hem volgut establir, es proposeu exercitar.

Doni's respectuosament per advertit.

Pei Comitè de les Joventuts d'Esguerra d'Estat Català, Miquel Badia.

L'adéu de la vara

A invitació del senyor Aragai, el doctor Aiguader ha tramès al senyor Macià la següent lletra:

«Senyor President del Directori d'Esguerra Republicana.

Honorble senyor: Per la present poso a la vostra mà la vara d'alcalde de Barcelona i

la renúncia del meu càrrec de diputat al Parlament espanyol,

i la meva decisió de no concórrer més a l'Ajuntament.

Motiva la meva actitud el fet d'haver-se produït el Govern de la Generalitat en contra de la recta interpretació de l'esperit de la revolució i en manifesta deslliabilitat a l'època. El fet de restringir el radi d'acció de l'Ajuntament, com es diu en el projecte de Llei publicat, és un perjudici incalculable per als regidors de la ciutat i un límit posat a l'esperit de sacrifici que els aguanta. Es per ai-

xò que m'he decidit a protestar de tal fet i emprendre una actuació adequada a la defensa dels meus interessos.

Això, ajuntat al fet realitzat pel Govern, relatiu a la convocatòria d'eleccions municipals, em situa en un pla d'inutilitat que fa obligada la decisió que per la present us comunico.

Amb els majors respects, vostre, s. s. Jaume Aiguader.»

El Sr. Pi i Sunyer s'indifineix

L'altre dia, en passar per baix una entitat suburbana de la Lliga, veiem una pissarra en la qual hi havia anunciat una conferència: «La meva posició personal en la política catalana». ¿Nom del conferenciant? El Senyor Carles Pi i Sunyer.

Empesos per la curiositat i per la inclemència del temps, entrarem al local. El senyor Pi havia entaulat una polèmica amb el senyor Sunyer. Nosaltres escoltàrem atentament.

— Jo sóc un sacrificat — deia el senyor Pi —. He estat gairebé un any davant del govern de Catalunya el que em迫íem dir aguantant el cop, donant la cara, plantant cara.

Però ve un dia que és com si digués simillim malatruc, de pega, en què l'esperit que m'aguanta des de fa tants anys, de temps ancestrals, com si digués simillim de l'any de la pior, aquest esperit flaqueja, fa figura i llavors amb tot el dolor de l'ànima, amb les llàgrimes als ulls, no ens queda altre remei que dir modestament, humilment, que ens hem equivocat.

I dir al país: perdómnos...

Els paràgrafs eloquents i preciosos del senyor Pi i Sunyer havien despertat l'interès de l'auditori, adormit des de fa més de dues hores.

Els indisciplinats es disciplinen

Els senyors Vichier, Escofet, Oller, Bertran de Quintana i Armengol de Lilano que votaren la concessió de les línies d'autòmnibus, ens trameten un llarguissim document en el qual expressen llur sorpresa per no haver estat expulsat dels regidors d'Esguerra Republicana de Catalunya.

Els esmentits senyors regidors creuen que el Comitè Executiu del Partit, en no executar-los, ha estat excessivament injust amb ells, car feren tots els mèrits necessaris per a realitzar l'expulsió. Ecls protestatarios creuen (ingenus!) que per equivocació la sanció recayé d'ells, els més desgraciats possedors de cartes del senyor Torné semblen disciplinats. Demanen que a cada se li doni el que es mereix i ells, ultra les atencions del senyor Torné, creuen merèixer l'expulsió del partit.

Trobem que els nostres comunicants tenen raó, etc.

Tira al Dret sobre la seva actitud davant les escessions a l'Esquerra.

Donada la meva consequència política —ens ha dit don Pere— l'existència que jo prendré és després amb tota claredat. Jo vull ingressar a l'Esquerra per esser Cosseller, no? Dones el dia que ens perillí la Conselleria, tocaré el dos. Tirané al dret, perquè és una qüestió de justícia.

Després, don Pere abraixà la ven i ens dignà semiconfidentialment:

—Hi ha una altra raó que abona la meva baixa a l'Esquerra i ingressa a un altre partit polític. Totomé es queixa que els de la Comissió Mixta no transpassem res, oï? Dones ara en transpassaré io mateix.

I encara, don Pere afegí:

—Vostè es creu que és decent la companyia moralitzadora del senyor Selvés?

Llavors ho comprendeuem tot.

LA BORSA & LA VIDA

COTITZACIONS

Trust de l'Opi... mò	47
Pompes Fúnebres (Rabassa Moria)	275
Aragais	32
La Falç, S. A.	123
Municipals	195
Electorals	2
Torneries de Barcelona	2
Esquerdes País	120

Ve't ací una setmana que l'avia començat soia els millors auspícis, amb una euforia general propagada pel rendiment inesperat d'Autobuses i -Auto-Grisos-, i que ha sofert una depressió inesperada amb les defeccions i baixes consecutives de «Pompes Fúnebres (Rabassa Moria)», «Trust de l'Opi... mò», «Aragais» i La Falç, S. A.»

A darrera hora es tem que l'alarme arrosseguí «Esquerdes País», que han quedat molt ressentides i amb tendència a la davallada.

Les últimes sessions han reaccionat amb l'anuncie de futures emissions de «Municipals» i «Electorals».

Si aquestes tinguessin la bona acollida d'altres vegades, encara no s'hauria de donar tot per perdut...

S'ha convocat el concurs de cartells contra la guerra amb el nom, ja bèlie de si, de «A baix la guerra». Tot això està molt bé.

Però, fixant-se en els convocadors, que són els senyors Morell, Círo Moreda, Gerard Carronell i Carles Bocquet, se'n acuit la idea que els esmentits personatges són els menys indicats en tot el que faci referència, de prop o de lluny, a la guerra pròpiament dita. D'una altra manera, temem que de resultes d'aquest concurs no se'n declarí una com una cosa i en la qual no tindran res a fer ni la Societat de les Nacions ni les gestions conciliatories a què es puguin lluiran els espirits conciliadors, que encara en quedon.

***

Ja s'acosta l'exposició del nou. Tots els artistes que hi prenen part diuen que guanyaran i si aquesta exclamació que fa tan bonic perdura, ens ho arribarem a creure tots plegats i ens trobarem que, concessionats pels avantjardins hauríem de recórrer per al fall a personalitats apartades de l'art, no del nou. Per exemple, aquell bo de don Pere...

SALAPARÈS

AVUI I DIES SEGUENTS

COL·LECCIÓ VALENTÍ

XOCOLATA

Amatller

ÉS MÉS QUE SO: ÉS EL MILLOR

amb el cor a la mà

UNA CONDUCTA EXEMPLAR

El famós Ricardito, diuen els diaris, ha estat posat en llibertat condicional a causa de la bona conducta que havia observat al penal del Dueo, on estava reclòs. Sembla que ha estat tal la bona conducta del conegut assassí de Casado, que tot el temps de Presons ha quedat tan complagut que no li ha hagut més remei que premiar-li-hi amb la llibertat. Es d'esperar que en el seu nou estat seguirà complint tothom que li ho demani per aconseguir que la llibertat condicional es torni definitiva.

FURIA TESTAMENTARIA

Entre els dictámens que han estat retirats dels ordres dels dies de les sessions de l'Ajuntament a causa del període electoral, n'hi havia una colla que proposaven l'adaptação a la plantilla d'una «lista» adjunta d'empleats.

Aquestes «listes» adjuntes, però, cap regidor no les coneixia; només a Governació i una mica a Hisenda, però se sap que afectava uns 800 empleats, alguns dels quals simplement canviaven de lloc, però que els més eren temporers, nomenats pels regidors o per l'alcalde, que entraven de cop a la plantilla. Era tanta la tiria de testar d'aquests darrers dies que si hom badava una mica pels passidors de l'Ajuntament, li sortia una empelat del Sr. Giralt que li donava una tarja en la qual s'hia llegiat: «Usted ha sido adaptado; i tot allò que es diu a les que donen pels carrers els fotògrafs que et filmen per sis rals.

CARRERES POLITIQUES

Quan, pel 12 d'abril de 1931, Acció Catalana va anar a les eleccions separada de l'Esquerra, amb l'èxit que tots recorden, en Xavier Reglà, que encara no s'havia convertit a les doctrines del senyor Macià, va dir que per culpa d'Acció Catalana havia perdut cinc anys de carrera política, i va ingressar a l'Esquerra. En la nova casa, va afiliar-se al grup de L'Opinió, que ara acaba d'essèsser expulsat amb l'estrepit conseguint.

Sembla, doncs, que en Reglà ha perdut cinc anys més de carrera política.

Seguint aquest pas, el jove i simpàtic periodista acabaria governant a l'estat que va morir Pi i Margall.

***

LES REFLEXIONS DE L'ARTEMIO
—M'hauré de buscar un altre germà

***

LES ANGOIXES D'UN DIPUTAT

Com ja és públic, demà a la nit «La Falç» celebrarà una assemblea en la qual es farà el decisiu separatisme de l'Esquerra Republicana. Així ha portat de cap uns quants dies el diputat al Parlament Català, senyor Bru i Jardi, el qual don el seu caràcter al fet d'essèsser ex-president de «La Falç». Els vidents de «La Falç» volien convèncer el senyor Bru que allò més procedent era la seva renúncia de l'acta. El diputat no es donava per convenient.

L'expulsió del grup de L'Opinió ha donat solució al priorós problema de consciència en el qual es debatia el senyor Bru. L'home es passava a la nova minoria, i així conservaria a la vegada les diètes i l'estimació dels companys de «La Falç».

EL MELINDRO DE DAMOCLES

Durant els famosos debats de l'Ajuntament sobre les més famoses enemigues vuit línes d'autobusos, arribà un moment que tothom estava defallit. Es a dir, per parlar amb propietat, uns estaven defallits i altres tenien, simplement, més gana.

El secretari, Josep Maria Pi i Sunyer, defallidíssim, encara rega a un més que li feia amar a cercar una xocolata amb melindros i un cafè amb leit i que li ho portessin al seu despatx que ell ja hi aniria.

Quan va tenir un moment, es dirigí content cap a esmorzar, però hi havia hagut algú que se li havia avançat. Un regidor, amb més gana que mai, vagava pels passadissos, ensunyava i obria les portes, observava pels reusos per veure si hi havia alguna cosa per a la dent, ja que al bufet no hi havia quedat res, quan, en arribar davant del despatx del secretari va veure una xocolata que li entrava la xocolata, els melindros i el cafè amb leit.

—Ah! —feu com un ogre de pel·lícula —, i es llançà de cap a la Secretaria.

—Perdoni, li digué l'ordenança.

—No hi fa res, no hi fa res.

Com que era un senyor regidor, l'ordenança no s'atreví a, quan el Sr. Pi i Sunyer entrà al seu despatx fregant-se les mans, es trebà el Sr. Griso entaulat amb la boca oberta i amb un melindro de Damocles sucat amb xocolata a punt de caure-li gola avall.

—Ah! era de vestit? —va preguntar al secretari que se'n mirava escrivent —, com que, tot passant l'he vist i no hi havia ningú, m'he pensat que no te n'amo.

GENT QUE PROMETEN

Vineiem que amb la nova organització de la Universitat no podria sortir-ne, un estudiant decidió anar a Municia a examinar-se. Es ven, però, que aquesta idea no l'havia tinguda ell sol, però a la porta de la Universitat li va trobar l'autò del Sr. Ullid amb tres radicals més que anaven tots a provar fortuna en provarla, perquè a fer-la ja la tenen a Barcelona.

***

La política desfa els homes

Els homes als quals ens refereixen són els homes que són homes d'en Fontanet.

L'elegant diputat del Cafè de la Rambla no els ha pogut contenir més. Els cent homes han vist l'exemple del grup de L'O. pànic del grup dels autobusos, del grup dels dissidents desconeixuts i del grup dels rabassaires i han volgut canviar d'àrees.

Els cent homes amb una unanimitat com si es tractés d'un sol cervell repartit entre cent i un, han plantejat l'assumpció a l'ur cap director coral i espiritu.

La direcció de l'Esquerra ha aguantat impavidament tots els revessos i ha consternat davant la notícia de la dissensió dels illustres cantants i no sap com fers'ho per tirar endavant ara precisament que sobre el conjunt orfeònic s'hi basaven les més legitimes esperances per la campanya electoral.

Per això la figura de Fontanet, amb la boina i tot, ha pres un relleu insospitat, perquè és ben clar que sobre els cent homes ell a més de la paraula hi té el diàspora que és precisament el que manca al partit en general i als seus homes en general també.

***

Els escriptors intel·lectuals estan a l'esperativa de la resolució dels cent homes per a obrar d'accord.

Es el que diuen ells. Ben mirat, tots són intel·lectuals i com que el nostre fons és únicament català i el que volen és que tot vagi bé, nosaltres guirem amb els qui guanyin, ai! amb els qui decideixen els més destacades valors de la intelectualitat catalana representada en els homes d'en Fontanet. Tots som uns!!

Una gran quantitat d'humils està reunida sense interrupció prenent acords i estudiant la qüestió de la descomposició de l'Esquerra. Per' paraules que es poden arribar a humils que fan el cellet, sembla que es parla de presentar més bases a tots els partits que ofereixin més garantia i veure de treure els màxims avantatges en el canvi que estan disposats a efectuar car el criteri predominant és que l'humil necessita del suport d'un partit i no d'una col·lectivitat que sembla assajar la construcció de la torre de Babel amb l'aggravant que en aquest cas ni parlant el català més senzill s'entenen.

***

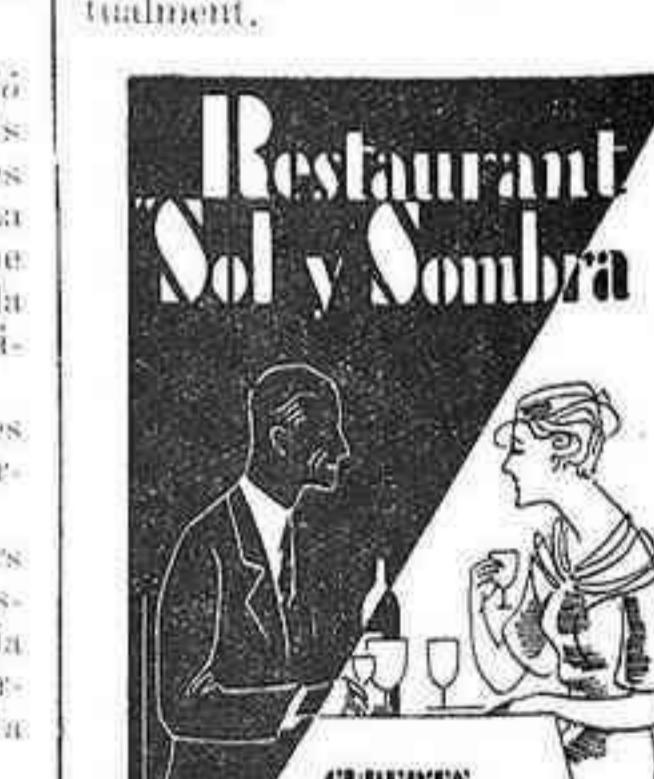
L'espiritu de la dissidència ha arribat en el si dels ex-combatents de Prats de Molló.

Mentre uns són de l'Opinió d'explicar al poble la veritat del que passà, els altres són de la humanitat ben entesa i diuen que cal seguir amb el President fent tots els possibles que no transcedeixin les costellades efectuades ni les reixines amb Garibaldi que vingueren a causa d'haver pres el Sr. Carner Riba al front d'Estremadura italiana, una ració de sonyança que guardava per a l'endemà.

***

El gremi d'encrencadors de fàbrics ha decidit no encendre els llums propers a les cases dels regidors de L'Opinió.

Com que el gremi d'apagadors ha decidit no apagar els dels altres, es tem que sorgeixi un altre conflicte i que acabi quedant tot Catalunya molt més a les forces del que està actualment.

—Ni amb l'auto de processament no s'ha presentat?

—Em sembla que ni li dicta un auto, bus.

***

UNS QUÉ SABEN DE QUÉ VA

Els prohoms de L'Opinió diencen que els probabilitats electorals i, naturalment, les de l'Esquerra Republicana. La impressió general és la que aquest partit va de cap a la deïda. De cop, un dels «opònents» suggeríx :

—...abans de les eleccions, el senyor Macià s'organitzà un intentat frustat?

—El bo del cas és que llavors els presents es posen a discutir seriosament la importància que aquest fet prendrà en ordre als resultats de la lluita electoral!

Tenint el ventre net resta l'home satisfet;

com és llépol i gormand,

EL SUCRE DE MADUIXES

és sempre el seu purgant.

La Regla

suspessa tornarà ràpidament i sense perill amb Perles FEMI. De venda: Segala, Dr. Andreu i Farmàcies.

G. ALOMAR

VIES URINARIES. — Curació.
Balmes, 4. C. accions 5 ptes. de 12 a 31 de 5 a 8. Fest. de 10 a 12.

MOLT IBEE!

TEATRE
POLIORAMA
Rbla. Estudis, 9 - Telèfon 10733

Avol, tard, l'exit d'en ECHEGARAY
EL GRAN GALEOTO

Avol nit i demà tarda i nit, l'obra cim
d'en JOAQUIM DICENTA

Leonor de Aquitania

Tots els dies formidable èxit de

Leonor de Aquitania

Gran Companyia Dramàtica
XIRGU - BORRÀS

Ha sortit la llista dels senyors que componen el Jurat del Premi Ignasi Iglesias. Hi ha qui d'aquest premi en diu el «premi de consolació». Puix que ens han dit que quan l'empresari del Romea ha llegit una obra i l'ha jutjada irrepresentable, la torna al seu autor amb aquestes paraules...

— Presenteu-la al Premi Ignasi Iglesias...

Ara, en honor a la veritat, cal dir que l'única vegada que fins ara ha estat concedit el premi, ho ha estat precisament a una obra d'en Segarra, de gran èxit al Romea. Però allò fou una equivocació del Jurat. L'esperit d'Ignasi Iglesias, des de l'altra mòn, ha fet sentir ja la seva protesta.

GRAN TEATRE ESPANYOL
Companyia de vedettes i espectacles moderns
Primer actor i director:
JOSEP SANTPERE

AUVI NIT Y TOTES LES NITS:
L'exit pel teatre, dels mateixos
autors d'*El crim del pego*

LA GOSSA
Amb la novetat de fer-se
els 14 quadros sense interrupció
HIDOS escenaris en un!!!

Es despata en tots els Centres de Localitats

tes, puix que la companyia aquella va substituir-la una altra companyia conreadora també del gènere revista madrilenya. I si els elements de la companyia antiga eren dolents, de la companyia nova només direm que hi figura a primera línia la senyora Miss Dolley.

El dia 27 del mes passat, «La Noche» va publicar un article, signat «M.», que mereixeria la reproducció integral en les columnes benèvolas d'*El Be Negre*. No ho fem per manca d'espat, però no per això volem privar els nostres lectors d'un tast de la literatura del senyor «M.».

L'article parlava de l'actriu senyoreta Coscolla. I deia: «Rosario Coscolla es, física, moral y artísticamente, algo intachable. ¿Es bella? ¡Es como es! ¿Su recato es exagerado? ¡Es así! ¿Su talento artístico es valioso? Tiene un solo valor, el suyo.»

El lector deu estar intrigat per saber com és la senyoreta Coscolla. Escoltem el senyor «M.»: «En todos sus aspectos, Rosario Coscolla es... ella. Bravo! El senyor «M.» sap molt bé el que es diu, puix que la coneix de petita. «La conoci de niña, era una cosa ex-

En Laiet i en Loperena, convenientment disfressats, es disposen a travessar la frontera. El que va en el cotxe, és en Companys, més disfressat encara.

(D'un pròxim document «Be Negre»)

Teatre Català Romea

Avui nit i totes les nits:
El poema en tres actes de

Josep M.ª de Sagarra

L'estrella dels miracles

Tres decorats nous de F. Fontanals

COMPANYIA VILA-DAVI

quisita, immaterial...» Després, afegeix: «Crecid... ¡no!, no creció, aumentaron los volúmenes i las proporciones de aquella pieza de museo. ¡Nada más! Caram, car-

ram! Finalment, va plegar una companyia de revistes que actuava al Víctor, després de veure com dues obres les quals a Madrid havien passat de les cinc representacions, entre nosaltres naufragaven a la primera.

És que els barcelonins ens optimissem. No siguem massa optimistes.

De què deu dir una caricatura el senyor «M.»?

***

El Comitè Pro-Liceu tenia la intenció de contractar enguany, per a dirigir les òperes de Wagner, el mestre Walter o el mestre Kempler, ambdós sortits de llur país degut a la dictadura nazi.

La idea no ha pogut realitzar-se, puix que aquests mestres tenen ja signats contracts a l'estrange per espai de tres anys. Un amic nostre ho comentava parodiant el títol d'un llibre català que sortí fa un temps. Deia: «Els exiliats abusen.»

1. Suprimir de soça i arrel el Pavelló de Mar i aixecar automàticament al mateix lloc un monument en doble, o sigui,

2. Incorporar les barques de la platja al trànsit rodat i fer-les passar, degudament «evachiritzades», per la carretera de Ribes.

3. Els toldos i casetes que utilitzen els estiuants i que s'exhibeixen clavades a la sorra, hauran d'ésser penjades al cint de les palmeres del Passeig de la Ribera. Els estiuants s'enfilarien a les casetes per a empalmar els pròxims pressupostos hi constaran tots els que segueixen:

4. Treure la barraca de venda de churros i patates fregides del Passeig i traslladar-la a l'Avinguda Sofia que es on resideix el senyor Carles Soldevila durant l'estiu.

5. Imposar multes de cent pessetes a tots els avions que volin sobre Sitges a les deu del matí a risc de desvetllat tots els estiuants que en aquella hora dormen tranquil·lament i confiadament.

6. Asfaltar el Passeig i obligar les senyorettes del «Ram de tot l'any a Santiago Rossinyol» de portar i guarnir tota la Ribera amb floretes boscanes ad hoc.

7. Segueixen uns quants projectes més, però la temor de canar el lector, per una banda, i el de ferir susceptibilitats, per altra, ens veden el desig d'ésser més explícits.

8. Esquerra Republicana de Catalunya (la de la rebollida ben entesa) (la propagadora de «Penya de mort al lladre»).

Esquerra Republicana de Catalunya (la de l'escissió en els interessos del poble sol·lidà) (la dels vots dels automòbils) (la que més pensa en l'humi).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

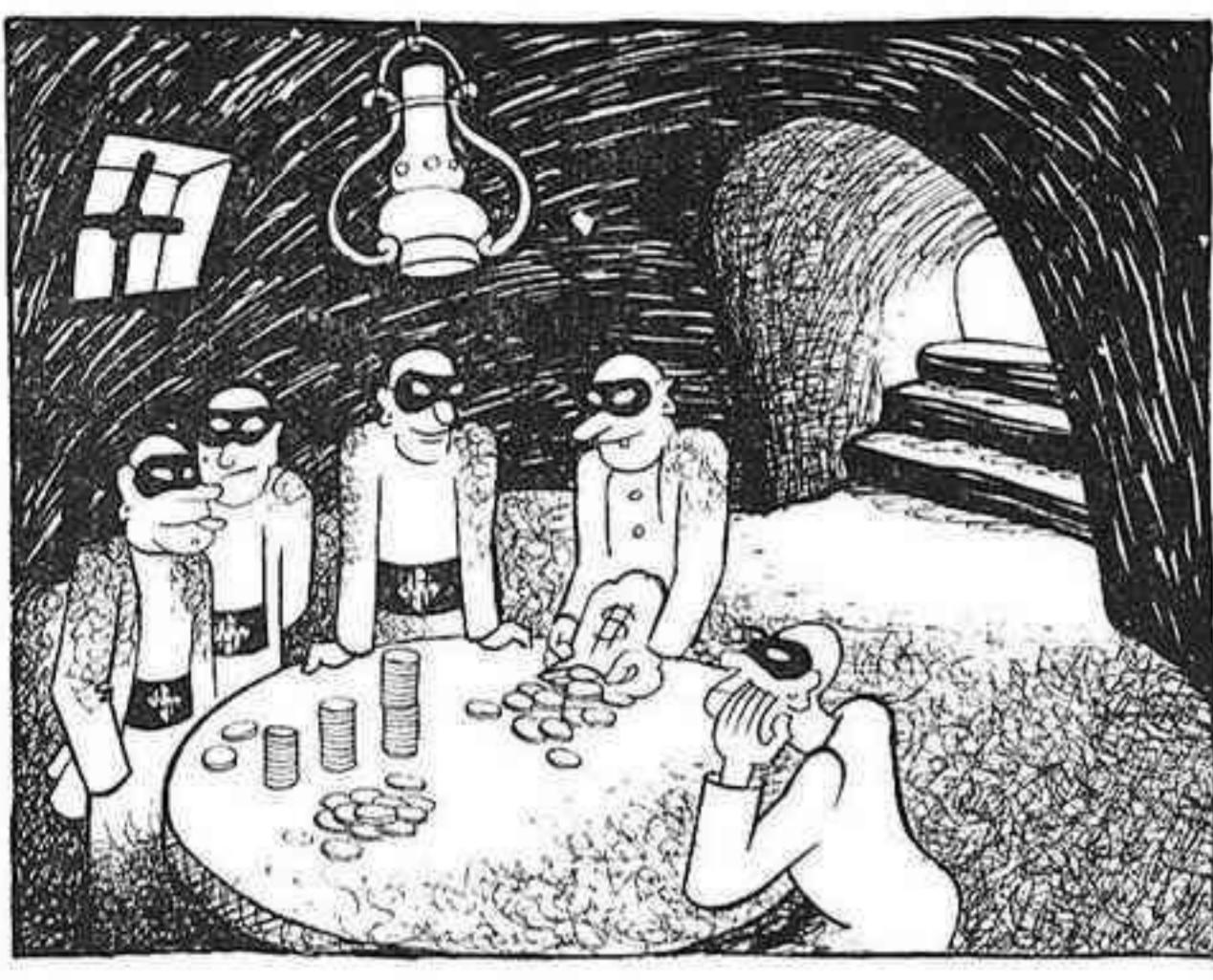
Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que res Repùblicana).

Esquerra Republicana de Catalunya (la que essent de Catalunya és més que

— Podem estar tranquil·ls, l'estrepit de les escissions no deixa sentir el soroll dels... autobusos.

Els autobusos, els autobusos... 'ya no pueden caminar'!

Com si es tractés d'un mal-factor de debò, la policia no ha aconseguit detenir encara el famós senyor Amadeu Torné, concessionari de les línies d'autobusos.

Però El Be desmentiria la seva fama de periòdic més ben informat del món si no sabés que el 22, o sigui dies, o sigui encara el mateix dia de l'esandallosa sessió de l'Ajuntament, el Sr. Torné es trobava a Caldes de Malavella, instal·lat en una disposició prop de l'Establiment, del qual era aquells dies concurrant.

A altres hores de la nit del divendres al dissabte, tres individus es presentaren en un automòbil i recolliren el senyor Torné. La gent de Caldes els va prendre per policies. Van guillar tots quatre, i del senyor Torné no se'n havia cantat mai més gall ni gallina.

***

Entre les personalitats que votaren les línies d'autobusos es diu amb molta insistència que hi havia els senyors Aragai i Costa, Vinyals i Marlès. Hom no sap si donar crèdit a la notícia.

Entre les personalitats que havent puestat serveis al Consorci, no els han cobrat, són creditors de grans quantitats. Hi ha també industrials modestos. Un d'ells havia estat contractat per parlar en cinc mítings a raó de cinquanta pessetes la pega. L'home va complir; en donà un al barri d'en Xarlot, dos a la Torrassa i dos a Sant Andreu. Però tot el que n'ha tret ha estat que li van costar 18 pessetes de taxi.

No totes les persones que, havent puestat serveis al Consorci, no els han cobrat, són creditors de grans quantitats. Hi ha també industrials modestos. Un d'ells havia estat contractat per parlar en cinc mítings a raó de cinquanta pessetes la pega. L'home va complir; en donà un al barri d'en Xarlot, dos a la Torrassa i dos a Sant Andreu. Però tot el que n'ha tret ha estat que li van costar 18 pessetes de taxi.

De fet, no ha cobrat ningú, ni tan sols el propietari del despatx del grup.

Però ens equivocem: l'Aeronàutica civil ha cobrat la propaganda aèria que seu llançant aquells coneguts manifestos-taxi (groc el paper, negra la tinta) del senyor Vachier.

Però ha cobrat perquè l'encarregat no era del senyor Torné.

La cosa anà així: L'encarregat de les multes del Departament de Circulació de l'Ajuntament va escriure una carta a l'Aviació Civil encarregant-li que fes aquell famós repartiment pels terrats, i el fet que passés a cobrar les 750 pessetes que costava el servei, al Departament de Circulació.

Algú, estranyat, en parlà al senyor Vachier, i aquest replicà que el manifest no feia altra cosa que defensar l'honor de l'Ajuntament de Barcelona.

Com s'ha pogut veure, l'honor quedà ben servit.

També ha quedat ben servit l'enginyer senyor Olivé, secretari del senyor Vachier. Quan algú li preguntava per què l'havia deixat entrar al grup Torné, en Vachier respondia:

— Com que és un bon noi, el vull protegir.

Amb gaires proteccions com aquesta, es pot anar molt lluny; potser massa i tot.

***

Alguns tenedors de cartes del financer Torné, enemic de la desgràcia, estan de sort, perquè es veuen venjats d'allò que en diuen baixes maniobres.

De Societat

El conegut diputat ex-federal senyor Jiménez Jiménez i Jiménez ha traslladat el seu domicili a Mèxic. Sembla que hi va a fer la revolució i altres coses.

— Com que és un bon noi, el vull protegir.

Amb gaires proteccions com aquesta, es pot anar molt lluny; potser massa i tot.

***

Alguns tenedors de cartes del financer Torné, enemic de la desgràcia, estan de sort, perquè es veuen venjats d'allò que en diuen baixes maniobres.

Mercat d'ocasions

Compra - Venda - Canvi de Mobles i tota classe d'objectes

TOT D'OCASTIO

Corts, 414 - Telèfon 30422

LA DIMISSION DEL GOVERN DE LA GENERALITAT
Macià. — Si es pensen que només en saben ells de fer frucs!

El "condottiere" Aragai posa les seves tropes mercenàries a disposició de les empreses

Un dels aspectes, i no menys important, de la separació dels rabassaires de l'Esquerra és el de l'aprofitament de les forces fallassaires quan no estiguin ocupades a quedar-se les parts de l'amo. Fins ara, no era un secret per a ningú, quan no es dedicaven a aquest delicat però que remunerador treball, feien política, eleccions i vots a favor de l'Esquerra i jugaven al canari a tots els casinos adreçats a aquest partit.

Ara però, en la impossibilitat de quedar-se amb les parts de l'amo tot l'any, el Sr. Aragai ha ideat aprofitar les forces rabassaires posant-les al servei de totes les causes remuneradores i, per tant, diu ell, justes.

— A l'Edat Mitjana — ens diugué quan l'anirem a veure, les organitzacions rabassaires ja ho feien. No havia encara trobat el true de quedar-se amb les parts de l'amo perquè niòs és una conseqüència de la teoria de la relativitat d'Einstein.

— Mirí, jove, el comerç és el comerç; els qui tenim estableument. Només li haig de dir que hem rebut oferiments dels agraris espanyols, dels comunis, dels radicals, de l'Esquerra...

— I quines acceptaran?

— De moment no ho sé perquè ara tenim feina amb les parts de l'amo; però si ens ho paguen bé donarem els vots a l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre.

— Però, no estaven barallats per allò de les parts precisament?

— I bù... les baralles no po-

ulen pas durar tota la vida;

com que fet i fet també ens hem de quedar, més val tractar amb ells que amb persones desconegudes. Si ens a-

veniu fins i tot ells farem una rebaixa per fi de temporada.

— I quines acceptaran?

— De moment no ho sé per-

què ara tenim feina amb les

parts de l'amo; però si ens ho

paguen ben segur els darrers pa-

reixos d'aquesta època.

— I quines acceptaran?

— De moment no ho sé per-

què ara tenim feina amb les

parts de l'amo; però si ens ho

paguen ben segur els darrers pa-

reixos d'aquesta època.

— I quines acceptaran?

— De moment no ho sé per-

què ara tenim feina amb les

parts de l'amo; però si ens ho

paguen ben segur els darrers pa-

reixos d'aquesta època.

— I quines acceptaran?

— De moment no ho sé per-

què ara tenim feina amb les

parts de l'amo; però si ens ho

paguen ben segur els darrers pa-

reixos d'aquesta època.

— I quines acceptaran?

— De moment no ho sé per-

què ara tenim feina amb les

parts de l'amo; però si ens ho

paguen ben segur els darrers pa-

reixos d'aquesta època.

— I quines acceptaran?

— De moment no ho sé per-

què ara tenim feina amb les

parts de l'amo; però si ens ho

paguen ben segur els darrers pa-

reixos d'aquesta època.

— I quines acceptaran?

— De moment no ho sé per-

què ara tenim feina amb les

parts de l'amo; però si ens ho

paguen ben segur els darrers pa-

reixos d'aquesta època.

— I quines acceptaran?

— De moment no ho sé per-

què ara tenim feina amb les

parts de l'amo; però si ens ho

paguen ben segur els darrers pa-

reixos d'aquesta època.

— I quines acceptaran?

— De moment no ho sé per-

què ara tenim feina amb les

parts de l'amo; però si ens ho

paguen ben segur els darrers pa-

reixos d'aquesta època.

— I quines acceptaran?

— De moment no ho sé per-

què ara tenim feina amb les

parts de l'amo; però si ens ho

paguen ben segur els darrers pa-

reixos d'aquesta època.

— I quines acceptaran?

— De moment no ho sé per-

què ara tenim feina amb les

parts de l'amo; però si ens ho

paguen ben segur els darrers pa-

reixos d'aquesta època.

— I quines acceptaran?

— De moment no ho sé per-

què ara tenim feina amb les

parts de l'amo; però si ens ho

paguen ben segur els darrers pa-

reixos d'aquesta època.

— I quines acceptaran?

— De moment no ho sé per-

què ara tenim feina amb les

parts de l'amo; però si ens ho

paguen ben segur els darrers pa-

reixos d'aquesta època.

— I quines acceptaran?

— De moment no ho sé per-

què ara tenim feina amb les

parts de l'amo; però si ens ho

paguen ben segur els darrers pa-

reixos d'aquesta època.

— I quines acceptaran?

— De moment no ho sé per-

què ara tenim feina amb les

parts de l'amo; però si ens ho

paguen ben segur els darrers pa-

reixos d'aquesta època.

— I quines acceptaran?

— De moment no ho sé per-

què ara tenim feina amb les

parts de l'amo; però si ens ho

paguen ben segur els darrers pa-

reixos d'aquesta època.

— I quines acceptaran?

— De moment no ho sé per-

què ara tenim feina amb les

parts de l'amo; però si ens ho

paguen ben segur els darrers pa-

reixos d'aquesta època.

— I quines acceptaran?

— De moment no ho sé per-